

abbate cū consilio Hildigarde Regine: et
es administrulo res apud illos ita perficit.
q[uod] ageroldo comite germano predicto
Regine loci ip[s]i maxie constituit et augebat.

* Nota q[uod] de capitulo abbate h[ab]it no fit m[on]as
c[on]stitutio regula et monia p[ro]positum annu
vnu d[omi]ni abbatia tenuisse i[m]mediate

cap. + de waltonne abbe et egimone epo cos

Post obitū Johannis ep[iscop]i frēs mihi Walto[n]
nem coniurib[us] vici sapientem
sibi abbate rege p[re]mittere constituerunt.
Et nō insinuat[ur] res ita permanescit ut i[de] sequē
tibus manifeste declarat[ur]. Quia p[ro] obitu
Johannis ep[iscop]i Egimio episcopatu[m] q[ui]statis eius una
sustipit. Qui mox oīa in fiduciā genera
circa monasteriu[m] exercit nō metet sicuti si
dorū sem othmātu[m] ita et iste waltonne p[er]
seq[ue]nt[ur] cepti abbate. q[ui]q[ue] iterū p[er]uerso more
antecessoru[m] suoru[m] episcopatu[m] subiacebat mo
nasteriu[m] huic i[de] ea q[ui] optinabat regis
potia et pecunias q[ui]tulas in finitatis illos q[ui]
ad consensu[m] suu[m] p[ro]uocas munerib[us] ut se
p[ro]p[ter]a est ex sapientiu[m] obtutu[m] exegit. Q[uod]
nequiter cepti illoru[m] administrulo pessime
copleuit. iterūq[ue] monasteriu[m] nō equi ob sua
atione episcopio subi[te] fecit. Parol[us] vero
sexaginta augusto nō voluisset p[ro]curu[m] abba
tem nō ep[iscop]o paci[us] facere eo videlicet pacto.
ut ep[iscop]i p[re]cepto obediens abbatis locu[m] in
monasterio ageret. Psalmy Waldo nō riles
diutiq[ue] p[ro]p[ter]a muneris tanta delecto suorum
tale fuit regi dedisse et in sū. Cū em i[n]q[ui]st
semel manu[is] vre d[omi]no ingressu[m] tate
celitudo[rum] merui d[omi]no sublimari. neq[ue]
p[ro]p[ter]a hoc dū horū triū dignitorū vigorem
integrū teneo nā s[ecundu]m p[re]cepto erat eximus.
viliors p[ro]p[ter]a maib[us] me subdere dereliqui
Itaq[ue] cū consensu ip[s]i[m] impator f[ac]tivitatem
monasteriu[m] q[uod] d[omi]na noratur. ibide comora
turq[ue] deuerit vbi postea abbas electa atq[ue]
ordinata ad voluntu[m] monasteriu[m] sū. D[omi]nus
sustipit regendu[m]

cap. + de werdone abbate

Dreditu[m] i[de] ep[iscop]i assumēs quedā p[ro]p[ter]a
forensen noīe werdonem obtulit
cū admīnistratore monasteriu[m] ut abbate illū constitui
set. Ne si d[omi]nus h[ab]et ei[us]dē aliq[ue] ordina
set res abeo aliquis redere videret. Q[uod]
in modi itali h[ab]itu comanente minime

suscipit abbate. Q[uod] cū sensisset idem
Werdo cū quisarē h[ab]itu mutauit et tur
demū mōthiq[ue] mōthiq[ue] vestimenta suscepit.
atq[ue] ut decreuerat ep[iscop]i abbas a ordinato[rum]
Cū v[er]o quodā p[ro]p[ter]a fidei pacto inter ep[iscop]um
et abbate q[ui]tra monachop[er] necessitates effe
cto res me[m] magis ac magis mōdesolato[rum]
vergeret ceperunt. Cū h[ab]i[ti] qui tutores esse
debuerat afflexis set. et nullus est exēmis
q[ui] eos prohibere potuisset habuerunt aut
ad h[ab]itū monasteriu[m] mī frāmū
emunim[us] p[re]ceptu[m] q[uod] beat[us] memorie
domini piping rex illis sacra iusserat.
q[ui]q[ue] manu firmatu[m] contradictebat. q[uod]
eg[reg] multi confisi sunt. Q[uod] e[st] idem ep[iscop]i
maxime studio sap[ientia] inuestigabat sed
inuenire non poterat. Ip[er] p[ro]p[ter] tu[m]
q[uod] stip[ul]at[ur] a Karolo impator et subiogat[ur]
ep[iscop]o fructu monasteriu[m] adhuc i[de] stanze
scimus detinuti amodis nō recipiebat.
eo q[uod] ut sup[er] q[ui]dā depuatu[m] atq[ue] q[ui]tra
impator p[re]ceptu illocu[m]q[ue] necessitatem
fuerit constipu. Contigit aut[em] t[em]p[or]e quodā
Wolfrātu[m] demens[us] ep[iscop]i legatione
ad domino karol[us] sibi i[de] uictu[m] in
Retia curiense factas ad ip[er] pagu[m]
venisse indeq[ue] reuerse ad mīnū mona
steriu[m] deuenisse. Ibiq[ue] put illis facultas
erat beringne suscepit. deuoto sexuū
sufficiat[ur] est. Que cū nō latet et talum
ma et iniustitia q[uod] p[ro]p[ter]a sūt incole mo
nasteriu[m] mī p[ro]dictu[m] emunimatis p[re]ceptu
sibi on[de] rogauit. Q[uod] cū vidiisset ac
plegisset horum e[st] eos ut palique fidu
sor[us] e[st] amde frumentat[ur] carita domino
impator dirigeret. C[on]rō res eorum
notas impator facturu atq[ue] auxiliu
illis p[ro]bitatu[m] p[ro]misit. Cuius filia coen
tientes audiā vasallo impatoris noīe
Engilramo manu[is] fide multa p[ro]summe
bant. ip[er] certa v[er]mo tota sententia p[ro]p[ter]a
comedauit. Qui e[st] in altario sū galli
iurauit se p[ro]p[ter]a regi placu[m]
atq[ue] mōthiq[ue] mōthiq[ue] effe reddire[nt].
Q[uod] suadente diabolō aliter q[uod] p[ro]mississet
effeit. Deniq[ue] discedere eo demonastrio
atq[ue] seu carita portante ep[iscop]o res innotuit.
Qui p[ro]p[ter]a d[omi]nus illi munericib[us] non
paruis p[ro]ficiat[ur] carita sūc diu expiavit
acepit. atq[ue] i[de] sua p[ro]p[ter]ate rededit. Statim
v[er]o apries penti[us] q[uod] p[ro]p[ter]a sententia mea
auscere ad ip[er] monasteriu[m] venit atq[ue] c[on]su